

ध्यचेदिराजकुलजन्माव्याहतंचैश्वर्यं शिशुपालत्वेचावाप ॥ तत्र त्वखिलान्येव भगवन्नामकारणानि अभवन् ॥ नामानि गोविंदादीनि कारणानि गवांरक्षणादीनीत्यर्थः ॥ त
 तश्च तत्कारणकृतानां तेषामशेषाणामेवाच्युतनाम्नामनवरतमनेकजन्मसंवर्धितविद्वेषानुबंधिचित्तोविनिन्दन् संतर्जनादिषूच्चारणमकरोत् तच्च रूपमुत्फुल्लपद्मदलामलाक्षम
 त्युज्ज्वलपीतवस्त्रधार्यमलकिरीटकेयूरकटकोपशोभितमुदारपीवरचतुर्बाहुशंखचक्रगदाधरमतिप्रौढवैरानुभावादटनभोजनस्नानासनशयनादिष्ववस्थांतरेषु नैवापययावस्या
 त्मचेतसः ॥ ततस्तमेवानुक्रोशेषूच्चारयस्तमेव हृदयेधारयन्नात्मवधाय भगवदस्त्रचक्रांशुमालोज्ज्वलमक्षय्यतेजःस्वरूपं परमब्रह्मस्वरूपमपगत रागद्वेषादिदोषं भगवंतं अद्राक्षीत् ॥
 तावच्च भगवच्चक्रेणाशु व्यापादितः ॥ तेन तत्स्मरणदग्धाखिलाद्यसंचयो भगवतैवांतमुपनीतस्तस्मिन्नेवल्यमुपययौ एतत्तत्राभिहितं भगवानिहकीर्तितः संस्मृतश्च द्वेषानुबंधे
 नाप्यखिलसुरासुरादिदुर्लभं फलं प्रयच्छति किमुत सम्यक्भक्तिमंतमिति ॥ लोकदृष्ट्या तु सीतासादृश्यात् सीतानुध्याहरणाच्चाततायित्वसंपत्त्या तद्वधे भगवतः प्रवृ
 त्तिः ॥ एवंच ईदृशोक्तीनां यद्वातद्वाप्रकारेणान्यथायोजनप्रयासस्तीर्थादीनां विफल एव ॥ विष्णुपुराणोक्तरीत्यैव भागवते उक्तं ॥ एतेचांशकलाः पुंसः कृष्णस्तु भगवान्स्वयमि
 ति ॥ एते इत्यनेन पूर्वोक्ता अवताराः कृष्णादयश्च परास्मृष्यन्ते ॥ पुंसः परमेश्वरस्य तत्रावतारा अंशाः कृष्णादयः कलाः ॥ यद्यपि कृष्णोऽप्यंश एव ॥ तत्रैव दशमे तत्रांशेनावतीर्थ
 स्य विष्णोर्वीर्याणि शंसन इत्याद्युक्तेः ॥ उज्जहारात्मनः केशौ सितकृष्णौ महामुने इति विष्णुपुराणाद्युक्तेः ॥ द्वितीये भागवतेऽप्येवमेव भारतेऽप्येवमेव ॥ एतेन तत्रांशेनावतीर्णस्ये
 त्यादि दशमस्थ श्लोकव्याख्यानमपास्तं ॥ तथापि तत्तत्कारणकृतनाम्नां तत्रलाभाद्बहुशोऽज्ञानकार्यानाटनाच्च शंखचक्रादीनां प्रत्यक्षतो दर्शनाच्च स्वयं भगवानित्युक्तिः ॥
 नैतावता रामाद्यवताराणां ततो न्यूनत्वमिति भ्रमः कार्यः ॥ श्रीधरोपि मत्स्याद्यवताराणां सर्वज्ञत्वसर्वशक्तिमत्त्वेऽपि यावदुपयोगमेव ज्ञानशक्त्या विष्कारः ॥ अज्ञानाविष्कार
 श्च बहुशः ॥ कृष्णोऽत्यंतोऽल्पः ॥ यथाऽभिमन्युमरणे नाहंतत्र सन्निहित आसमतस्तस्य मरणमिति ॥ यथा द्रौपद्याः सभायां नयनकाले नाहं द्वारकायां सन्निहितः किंतु सौभव
 धार्थगतोऽतो भवतामयं क्लेश इति ॥ सौभवधेच मायिकं मृतवसुदेवशरीरं दृष्ट्वा मोह इत्याद्यज्ञाननाट्यमल्पं ॥ रामावतारेऽपि ज्ञानाविष्कारस्तत्र तत्र दर्शितो दर्शयिष्यते च ॥ अवता
 राश्चमे विराज एवांशाः भागवते प्रथमेन तृतीयेऽध्याये ॥ जगद्देवैरुपैरूपं भगवान्महदादिभिः ॥ संभूतं षोडशकलमादौ लोकसिं सृक्षयेत्यादिना वैराजं रूपमुक्त्वा ॥ एतन्नानावतारा
 णां निधानं बीजमव्ययं ॥ यस्यांशांशेन सृज्यन्ते देवतिर्यङ् नरादय इत्युक्तेः ॥ एतदुक्तं वैराजं निधानं कार्यावसाने प्रवेशस्थानं बीजमुद्रमकारणं अव्ययं स्वयंचिरस्थायि न के
 वलमवताराणामेव बीजं किंतु सर्वेषामित्याह यस्येति ॥ यद्यपि विराट्जीव एव तथापि तदंतर्यामिणस्तथोपासनायैवमुक्तं ॥ सितकृष्णकेशोद्वारेण च तेषां मूर्धन्यत्वेन मु